

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De sancto Germano antisiodorensi episcopo Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

In persona propria et in membris suis quibus totam substantiam suam distribuit. Remuneravit unquam ea tripliciter remuneratio.

Prima est remuneratio illuminatiois.

Secunda est remuneratio solatiois.

Tertia est honorificatiois.

Prima est remuneratio illuminatiois. Illuminavit enim eam in divinis cognitione: ut patet ex fide sua super declarata et ex gratia predicatiois sibi concessa. Item in celestium prelatiois et revelatiois: ut patet cum angelos deferretes animam marie sororis sue asperit. Item in mortis sue pulsione. Innotuit ei etiam unquam spacio exitus sui die iunior

Secunda est remuneratio solatiois. Quanta fuit ei solatio cum dominus frater suus lazarus suscitavit: ut habet Jo. xj. Quanta solatiois dulcedo quam cum domino tam familiariter conversabatur: cum dominum angelorum suscipere audiret et passeret: quem multi reges prope voluerunt videre et non viderunt: et audire et non audierunt: ut habet Mat. xij. Quanta solatio huiusmodi sibi circa fines vite apparuit dulcissimum hospes suus iesus: ut dicitur Geni dilecta hospita mea: veni ut gaudeas cum filiis tuis non amplius ut hospita: sed ut civis fratrum et domestica dei. Jo. xij. Ubi ego sum ibi et minister meus erit. Si hoc dicitur de quibuslibet eius ministro: quanto magis et altiori gratia modo intelligendum de hac et singularissima mitra

Tertia est remuneratio honorificatiois. Jo. xij. Si quis mihi mini. hoc est pro me. etc. Honorificavit autem eam multis modis. Primo in miraculorum operatione. Tunc circa creaturas insensibiles: quia propter presentiam trium episcoporum quod ad eam visitanda et eius ecclesiam dedicanda venerat aqua mutavit in vinum. Tunc circa creaturas irrationalis ut patet in diacois terribilissimo quod tharascenus dicitur et erat super rhodanum iter arelate et auinionem quem angelo proprio alligavit. Unde habet et alia in legenda. Tunc circa creaturas rationales: egros sanando: et iuvenem quendam sumerfuz suscitando. Secundo honorificavit eam in eadem celebratiois. Cum enim corpus eius tradendum esset sepulture. ecce apud petragoras beatus frontoni episcopo loci illius missam celebranti quasi altare obdormie

ti apparuit dominus dicitur. Dilecte mi frater si vis implere quod hospite nre marthe permisisti: veni et seque me. Quo dicto subito raptus apud tharascenon ambo transiit cum aliis psallentibus circa corpus psallere ceperunt et totum obsequium cum aliis pegerunt: et corpus eius in sepulcro suis manibus deposuerunt. Unde legedas. Tertio in copiosa glorificatiois. Non dubium quod gloriose et triumphanter in celum regnet quod in terris casedule domino ministravit. Si tanta cura habuit dominus de corpore hospite sue sepultura: ut dictum est: multo maiorem re habuit de anima glorificanda. j. Reg. ij. dicit dominus: Quicumque honorificaverit me: glorificabo eum. Quanta etiam gloria ipse dominus palam declaravit cum codice manu tene ret apertum in quibus nihil aliud scriptum erat nisi versiculus iste: In memoria eterna erit iusta hospita mea: Ab auditiois mala non timebit in die no. u. S. Sapientie. ij. Honorum laborum gloriosus est fructus. Patet itaque gloriosissime retribuit dominus sanctissime hospite sue ministerium suum. Sicut enim ipsa dominum suscepit in domum suam: sic et dominus eam in celesti domo sua penititer regnaturam accepit. Rogemus ergo hac sanctissimam hostiam christi ut eius meritis et precibus apud dulcissimum hospitem suum iesum gratiam inuenire: et tandem in celesti suo hospitio recipi mereamur Amen

De sancto Germano antistodorense episcopo Sermo.

Erue bone et fidelis intra in gaudium domini tui Mat. xxv. In illis tribus vocabulis: serue: bone: et fidelis: tria tangunt necessario requisita ad hoc ut aliquis dignus inveniatur intrare in gaudium domini. Primum est quod sit servus dei per huiusmodi latius subiectionem. Ps. Nonne deo subiecta erit anima mea. Secundum est quod sit bonus per charitativam affectum: ita quod non ex solo timore sed ex amore deo serviat. ij. Cor. ix. Non ex tristitia aut ex necessitate: hilariter ei datori diligat deus. j. Jo. iij. Perfecta charitas foras mittit timorem. Item de quodam eremita cui cum diceret quod dandus esset dicit se non curare dummodo sibi deus precederet ut sibi seque deus

De sc̄to Germano

uote fuit. Tertiu est q̄ sic fidelis per ordinatiuā int̄tione: ordinādo sc̄z ad gloria dei: alias vsurpando qd̄ d̄i est c̄t̄ seruus infidelis: q̄ sic d̄r. j. Tim. j. Solt̄ d̄o honor et gloria. Si q̄ gl̄iam p̄riam q̄ris in ope tuo: seruus es infidelis. Jo. vi. ap̄ls. j. Eoz. r. Quia in gloria dei facite. Quonia aut̄ talis fuit gl̄iosus ch̄i p̄fessor: germanus: nō meruit in fine audire a d̄no verba p̄posita vitz. Serue bone et si. intra i gau. do. r. Quia aut̄ fuerit seruus ch̄i bonus et fidelis apparere poterit p̄ tres p̄sideratiōes.

Prima est consideratio gratiose inchoationis.

Sc̄da est p̄tuoſe p̄fectiōis.

Tertia est gl̄iose magnificatiōis.

Prima est p̄sideratio gratiose inchoationis. Aug. An. h. de natura et gr̄a. Gr̄a dei puenit vt sanemur. Et p̄s. Dilectio eius puenit. me. B̄tus aut̄ germanus fuit a dei misericordia et gr̄a in p̄ncipio sue sc̄te p̄uersatiōis puenit. P̄s. D̄ne puenisti enī i b̄n̄d. dulced. Apparet aut̄ sue cōuersatiōis inchoatio gr̄osa fuisse atq̄ mirabilis ex triplici p̄sideratiōe.

Primo ex p̄sideratiōe portis p̄ditōis. Sc̄do ex consideratiōe superioris reuelationis.

Tertio ex consideratiōe velocitatis mutationis.

Primo ex consideratiōe portis cōditōis. Primo em̄ b̄tus germanus liberalib⁹ studijs plurimū erudit⁹ et iurisperitiam adept⁹ ex nobilissimis patrib⁹ ciuitate antistiodoren. nat⁹ regimē ducatus totius burgūdie obtinuit: territoriu tñ antistiodoren ciuitatis ceteris diligentius gubernabat: mūdaneq̄ vanitatis cultor ad ramos arborū in media ciuitate p̄venatiōis amiratiōe capita feraz suspēdebat. Quis ab ep̄o viro sc̄to argueret nec sic desistebar. quin potius cum ep̄s arborē illā abscidisset: germanus christianitatis oblit⁹ mortē sibi int̄tauit. O germane q̄ detestabilis ē p̄ditio tua. Quis q̄de erudit⁹ es sc̄tū cept⁹ gmanes: carnali q̄de nobilitate p̄dit⁹: h̄ morib⁹ vilis atq̄ turpissimus. Et vñ h̄: q̄ p̄fecto mūdano honor excecatur. P̄s. Nō cū in honore eēt nō intellexit q̄ quis. f. fuit: quis ē: et quis erit: cōparat⁹ est iu

metis et cetera terrena vitz sapiēs nō vna. Et h̄ itaq̄ q̄ sic vanitati dedit⁹ erat: apparet qm̄ gr̄a special̄ sibi a deo facta ē cū ad se traxit. Et h̄ q̄ apparet sue sc̄te p̄uersatiōnis inchoatio mirabilior atq̄ magis gr̄osa. Aug. Nolētē preuenit gratia vt vellet volentē subsecutur vt possit.

Secūdo ex cōsideratiōe superioris reuelatiōis. Nā p̄decessor su⁹ sanctus amator p̄ diuinā reuelatiōe cognouit germanū sibi in ep̄atu succellurū. Quia p̄t̄ germanū speciali d̄i p̄uidētia ad ep̄alem dignitatē fuisse ordinatū. Sap. xiii. Tu aut̄ p̄ oia gubernas p̄uidētia. Et h̄ q̄ piculolus atq̄ temerariū sit de alio iudicare q̄ forte vidēt aliquid p̄uiri q̄ tñ p̄uidētia dei ad gr̄am et gl̄iam sunt ordinati. Vñ d̄r. Be. Sepe p̄tigit vt q̄ vidēt staret hūano iudicio: iā in cōspectu d̄ni iudicij iaceat. Et q̄ hic corā hoib⁹ tacēt iā in cōspectu d̄ni iudicij stēt. Et exp̄licat d̄ iudicij da ap̄lo: et de latrone. Et h̄ itaq̄ instruitur ne q̄s audeat alios iudicare nec d̄ se ip̄o nimis p̄sumere h̄ sp̄ in timore et humilitate d̄no desinit. j. Eoz. r. Quia se certū mat stare videat ne cadat. Fortassis vitz multos despicias q̄ te p̄cedent in reḡ celoz.

Tertio ex cōsideratiōe velocitatis mutationis. Nā postq̄ ex cōiōi electiōe ep̄atū licet iuit⁹ suscepit rep̄te in virū aliter mutat⁹. Nā q̄ van⁹ et sup̄bus fuerat fact⁹ est hūillim⁹. Et q̄ mūdici amator fuerat statim paugib⁹ tp̄alē subltānā distribuit et fact⁹ ver⁹ mūdici p̄ceptor. Et q̄ pus delicijs affluere volebat rep̄te fact⁹ est exēplar et speculū austeritatis et abstinentie. P̄s. Dixi nunc cepti. hec muratio dextere excelsi. Videre q̄ gr̄osa fuit sc̄te p̄uersatiōis sue inchoatio: gr̄osa dico q̄ special̄ q̄dā gr̄a subito p̄uēt⁹ est. Ambros. Nescit tarda molimina sp̄sisti gr̄a. Jo. ij. Sp̄s vbi vult spirat. Possimus p̄d̄fecto de eo dicere illō Ro. v. Vbi sup̄bū d̄avit delictū ibi sup̄bū d̄avit et gr̄a. Sic itaq̄ p̄ specialē gr̄am cepit eē su⁹ d̄ni bon⁹ et fidelis. Exemplo igit ip̄i desistam⁹ a peccatis et p̄uertamur ad d̄m: p̄uertamur inq̄ cito sine dilatiōe. Eccl. v. Ne tardes cōuertī ad d̄m et ne differas. et. Cōuertamur inq̄ veracit⁹ ex corde sine simulatiōe.

ne Jobel. ij. Evertimini ad me in toto corde vestro. Evertamur etiā firmiter z pseueranter sine recidivatiōe quēadmo dū fecit brūs german? qz sic dicit Ber. Irrioz est z nō penitēs q̄ adhuc agit qd̄ peniteat: si vis verus penitēs esse cessa a pctō: z noli ampli? peccare: qz inanis ē penitētia: quam sequens coinquinat culpa. Hec ille.

Secunda est cōsideratio p̄tuoſe p̄fectiōis. Fuit em̄ brūs german? vir virtutibz plenissim?. Eccl. i. Quasi luna plena in diebz suis lucet: z q̄si sol refulgēs sic ille effulſit in tēplo dei. Et ibidē Quasi vas auri solidū ornatū oi lapide p̄ciolo. Inter ceteras aut̄ p̄tutes tres p̄cipue relucebant in eo q̄ maxime ad sp̄ualē p̄fectiōē disponū: z in brō germano fuerunt excellentes.

Prima est corporalis maceratiōis austeritas.

Secunda est sp̄itualis humiliatiōnis profunditas.

Tertia est fraternalis miseratiōnis benignitas.

Prima est corporalis maceratiōis asperitas. Brūs vtiqz germanus statim vt fact? est ep̄s oēs corpales delicias p̄orsus abdicauit. vñ vxorē in sororē cōmutauit z crucē dñi iugit̄ in corpe suo portare cepit: attēdēs qz vita sacerdotz d̄z ēē sp̄ualis z angelica. Gal. v. Qui ch̄i sūt carnē suā crucifixerūt cū vicijs z concupiscentijs. Si sp̄ū viuim? sp̄ū z ambulem?. Sz heu heu pauci h̄ p̄siderāt: multi q̄ppe qui sp̄uales eē debēt: carnalibz se d̄diti. Ber. Fornicatio in multz clericis regnat q̄ puritatē auctoz ipuro corde z corpe mimilfratēs nō verēt stare āgelū dñi q̄ secer me d̄os z dispdat: sed oīno audēt agni imaculati sacras p̄tingere carnes: z intingere in sanguine saluatoris man? nefarias q̄bus pauloan carnes p̄ch dolor meretricias atrectarūt: sic altar̄ia circūire: sic frequētare psalmos: cū z h̄mōi laus sit execrabil: z oīno sit in pctm: manifesta loq̄mur z que vix aliq̄ erubescūt. Idē. Esset siqdē sine dubio meli? nubere q̄ vri z saluari in humilū q̄du fidelis ppli: qz in cleri sublimitate z deteri? viuere z districtius iudicari.

Multi em̄ libertatē in q̄ vocat̄ sūt in occasione carnis dedisse vidēt abstinentes re medio nuptiali z oīne deinceps flagitiū effluētes. Idē. Currit passim ad sacros ordines z reuerēda q̄qz sp̄itibz angelicis ministeria hoies apphendūt sine reuerētia: sine p̄sideratiōe. Hec Bern. Non sic brūs german? nō sic officiu? sacerdotale suscepit: sz repēte fact? est vir oīno sp̄ual: ne quī mō irreuerentiā faceret diuinis mysticis. Sz q̄s ei? austeritatem enarrare possit. Ex ea nāqz die q̄ in p̄tificē assumpt? est vsqz ad terminū vite sue q̄ ānis. xxx. z diebz. xxv. a die illa durauit. rātis abstinentijs corp? suū astringit vt nō p̄ panē frumētū: nō vinū: nō acerū: nō oleū: nō legumē: nec qd̄ salis ad vsuz p̄didi saporez acceperit. Soliē q̄ppe diebz resurrectōis z natitatē dñice vinū sūmebat: sz ipm̄ vini sapore aq̄ nimia extinguebat. In sua refectiōe p̄mū cinere: dehinc panē hordeaceū sūmebat: sp̄qz ieiunās nūqz nisi in vespe comedebat. Nec in estare: nec i hyeme veste altā habuit p̄ter allicū tunicā z cucullā Tunicaqz aut̄ nisi forte allicū donaret tāq̄ diu ferebat donec attritiōe nimia soluere t̄t: Lect? su? cinere culicior sacculo ornat. Caput ab hūeris nulla cervicali subleuabat adiectio. Nūqz vestimentū raro calciamēta z raro cingulum detrahebat. Iugis in eo gemit? oīo p̄seuerās: longū em̄ somnū inter tot tormēta capere nō poterat. Ceterū qd̄ aliud dicere possum? nisi si glosum germanū inter tot cruces lōgū traxisse martyriū. sup̄ hoiez quidē sūt qd̄ gessit. Cōsidera nāqz porē vitā deliciosāz p̄sidera hāc tā rigoiosā: cōsidera insulsi ei? p̄seuerātam diuturnā z videre potēris in eo corporalis austeritatē s̄gularē excellētā. q̄ p̄cto sp̄ indies eū disponebat ad ampliorē ḡfam. Nā vt dī. Hugo de scō victore. Parca vita occidit viciat libidinē extinguit: virtutē nutrit: animuz roborat: mentē ad celestia eleuat. Hec ille. Studeam? igitur eius exemplo p̄niaz agētes carnē macerare: qm̄ sicut d̄ Ro. vij. Si fm̄ carnē vixerit? morietur. Si aut̄ sp̄ū sc̄tā carnis mortificauerit? viuet.

Secunda virtus est sp̄itualis humiliatiōis profunditas. Hec q̄p̄

Her. De scō Germano

pe ē spūalis edificij fūdamētū. Aug. lib. de iohis dñi. Cogitas magnā fabricā cōstruere: cellitudinis pū? de fūdamēto cogita hūilitatē. Hec ille. Brūs vtiq; ger/ manus pfundissime hūilitatis erat. Pauperib; em sepe manu pūta pedes abluēbar: vestimētis vilib; vtebat: z nō nisi vas terreis aut ligneis. Un cū semel rauē nā puenisset z regina venerabilis placida vas argēti amplissimū abis delicatiorib; plenū hora cene trāsmisisset: mun? qdem sic suscepit vt ministris suis cibos traderet z vas argenteū paupib; dispēdūz retineret. Visitq; regine scutellā ligneaz hordeaceo pane plenāz hāc illa libēt suscepit z vas illud postmodū argento textit z panē multis remedij ac pūtib; reseruauit. Itaq; brūs german? pūmētis hūilitate q̄dite in dei grā pficiebat. Nā ipsa hūilitas ad dei grām maxime disponit. Za. iij. Supbis de? resistit: hūilib; autē dat grāz. Et Aug. Dū mēs hūana hūilitati inuitit: pfecto ipa in amore celestii ināmat.

Tertia est fraternalis misericordis benignitas. Hec vtiq; de eodē gūo disponit ad deū misericordiam z grāz obtinendā. Matth. v. Bñi misericordis quoniā ipi misericordiam psequent. Erat vtiq; brūs german? benignissim? z misericordis multiplici. Primo corpales idigētias subleuando. Semel dū rauēnā petēs alpes ascēderet inter alios vidit quēdā claudū z senē qui fāscē viri scētis arripēs pūijs hūeris trāspōitauit vltra torrētē de motibus peccantē: ipm q̄q; senē iterato transitu subiecta ceruice trāspōsuit. vim q̄ppe scō virō pūit virtus charitatē. 1. Co. x. xij. Charitas benigna ē. Salē q̄ppe charitatē ac pietatē exhibeat vt oib; domū suā pberet z pauperū necessitatib; sollicitē subuenit. Quadā die dū iter faceret: paupes occurrent elemosynā postulātes. In terrogat? autē diacon? tres tñ aureos eē rñdit: q̄s ille oīno statim erogari pcepit. Ad hec diacon? vñ victuri hodie sum? q̄ rñdit. Paupes suos pascit deus tu qd hēs da paupib;. Diacon? q̄si pūld? duos erogat: vñ reseruat. Post paululū eq̄tes qdā post eū veniētes obtulerūt ei mu-

nus ducētoꝝ solidoz. Deis ad diaconū puerus ait. Accipe q̄ tradidit z intelligere fraudē fecisse paupib;. Nā tñ totū pūitū ses remuneratoꝝ nō hodie trecentos solidos reddidisset: p̄remuit diacon? sui reat? secretū vidēs inouisse pōfici. Ecce q̄ larg? erat in elemosynis paupū. Job. iij. Quō poteris esto misericordis: si multū tibi fuerit abudā tribue: si autē exigū illud libēt igitri stude: p̄mū em bonū thesaurizas tibi. zc. Nota libēt emerit paupū vniūl carnes si rātū se crederet habitū rū p denario q̄ntū diues p cētū solidis: q̄ exigū h; libēt illō impitri d; qm rātū p̄mū hēbit de modico sic diues de mag. **Secō apparuit benignissim? z misericordis spūales ignorātiās illustrādo.** vñ bñ trāstuit in britaniā p heresi pelagiana cōfurādā z p̄lo illūmādo in p̄tate fidei rāq; ver? zelatoꝝ saluz aiaz. Dan. xij. Quā ad iusticiā erudiūt mltos est q̄s stelli in ppetuas eternitates. **Tertio offēdas remittēdo.** vñ semel inuēte vepa qdā paup sup suo comitatu accessit cui? nudtati viri scētis p̄soluit q̄ dolose iumentū q̄ senior vebēbat arripuit: sequētī autē die dū sup aliud aial iter ageret: demoremur inq̄t qz ifelicē illi? labor z irridēd? est et dolēd? quē mox videbitz corā nobis. Cū qz substitissent respiciūt post se pedicē animal deducēt. Ille autē accelerās gēmbus puolūt? crimen suū p̄fitef: z ita tota nocte se irretitū fuisse retulit vt long? p̄d̄re nō possēt nec euadēdi viā reperissēt. Ad hec vir scētis mira qdā benignitate rñdit. Si hesternā die nudo tibi regimē dedist sem furandi necessitas nō fuisset. Accipe qd tibi deest: z redde qd n̄m ē: vide benignitatē z misericordiam hui? scētissimi q̄ z rā benigne veniā donat: imo z offēdēt qd sibi necessariū erat vestimētū elargitur. Eph. iij. Estote inuicē misericordis benigni. Imitemur q̄ bñm germanū in benignitate z miā: alias em a deo misericordis obtinere nō possum. Za. ij. Iudiciū sine misericordia fiet illi q̄ nō fecerit misericordias. Et his itaq; sup dictis p̄tibus apper qm brūs german? erat seru? bon? z fidelis. Itaq; em z alias opatiōes p̄ruosas faciebat ex charitate q̄ facit seruū dei bonū z fidelē. Et ipa ei charitate pcedūt oēs h̄mōi p̄pū

De trāffig. saluator. Fo. CCXXII.

tes. Un. j. Cor. xij. Caritas patēs est benigna ē. Caritas nō emulat: nō agit pperā: nō inflat: nō ē ambiciosa: nō qrit q sua sūt. Nō irritat: nō cogitat malum: nō gaudet sup iniquitate: gaudet aut p̄ritati. **Hec ibi.**

Tertia ē p̄sideratio glōse magnificatōis: q̄lū vīz magnificata ē p̄tuo la p̄fectio glōsi germani. Ro. viij. Quos iustificauit illos et magnificauit. Om̄ at excellēti q̄dā mō iustificauit dñs br̄m germanū. Jō z excellēt eū magnificauit. Magnificauit aut dñs p̄fectiōē ei⁹ p̄tuo laz p̄cipue declarādo eam triplī ei testimonio.

Primū ē testimoniu diabolice p̄futa / **S**ecū ē hūane veneratōis. / **T**ertiu est diuine opatōis.

Primū igit ē testimoniu diabolice p̄futatōis qz vīz in dñs diabolice p̄futa demōes ab obsessis ei⁹ ciedō: q̄dē demones cōpellebāt etiā p̄ nūctare aduentū ei⁹ ad locum illum in q̄ erant obsessi.

Secū est testimoniu hūane veneratōis: dū em̄ adhuc viueret cresecbat q̄tūdie admiratō z fama ei⁹: oēs q̄ p̄p̄ti singularē ad eū hēbāt reuerentiā. Et post mortē ei⁹ mltē venerabiles p̄sone q̄ in trāfitu suo glōso p̄ntes aderāt de modicis rebz suis q̄p̄piā secū afferre voluerūt sic monimētū aliq̄d tāte scitatz ap̄d se p̄seruaret. Jō. xij. Si q̄s mihi ministrauerit honorificabit eū p̄r me⁹. Honorificauit itaqz br̄m germanū nō solū in celis: s; z in terris apud homines.

Tertiu est testimoniu diuine opatōis in opibz miraculosis. Et h̄ multiplici. **P**rimo occulta manifestādo vt p̄z d̄ pecunia quā amiserat q̄dā tanuā n̄ noie z d̄ futuris meritis puelle genouefeparisien. z de app̄p̄tōe mortis sue. Eccl. xlvj. Q̄ndit illi finē vite sue. **S**ecū i necessitate p̄stituz subueniēdo: curādo vīz mltos infirmos: z saxones p̄bitones venētes reppellēdo: z vincroz in ergastul vincta resoluēdo. **T**ertō mortuos suscitādo: tres enim mortuos suscitauit: et

duos etiā alios tam mortuos allocutus ē: alinū s̄q̄ etiā suscitauit: z vitulū etiam subulci regis quē z regē p̄stituit z p̄iores regē exire cōpūlit. Vide hec sup̄dicta in legēdis. **Hec s̄ clarissima testimonia sc̄i ratis tue o glōse germane. Ps. Testimo**nia tua credibilia facta sūt nimis. **Er** his igit apparet qm̄ fuit dñi suus bon⁹ vīz z f̄: letis. Jō z in fine sibi dictū est a dño. Serue bone z fidelē itra in gaudiū dñi tui **Cō**replemur itaqz hui⁹ glōsi vīri sc̄itatz tē atqz ei⁹ exēplo sic dō seruire studeam⁹: q̄tinus int̄ suos dñi bonos z fideles inueniri: z dñi gaudiū itrare mereamur. amē

Ser. De glōsa trāffiguratione saluatoris.

Rāffigura

Tus ē añ eos. **Matth. xvij.** Dñs iesus i sua glōsa trāffiguratōe pōndere voluit glām q̄ sc̄oz cōp̄a inducēt vt sic efficac⁹ attraheret a f̄fectiōes hoim. Sic em̄ di. **Tho. in. iij. p. q. xlv.** Ubi via difficil z aspa ac finis ioh̄ cōsul opoztz finē p̄cognoscere. **U**ia aut pueniēdi ad glāz aspa ē z difficil. Nam et ip̄e ch̄s p̄ passionē durissimā puenit ad glāz sui corp̄s **Lu. vi.** Oportuit ch̄m pati z ita intrare in glām suā. **Et Act. xij.** Per mltas tribulatōes oportet nos intrare in regnū celoꝝ. **Jō** pueniēter dñs discipul glāz sue claritatis oñdit cui etiā suos amicos z suos fideles consignabit. **Phil. iij.** Reformabit corp⁹ hūilitatz n̄re p̄f̄gētū corp̄ claritatz sue. Itaqz igit trāffiguratus est añ eos. **L**ica hāc aut trāffiguratōē glōsissimā tria sūt mysteria p̄tēlanda iura textū euangelicū.

Primū ē mysteriū imitāde p̄paratōis **S**ecū est admirāde p̄tēplatōis. **T**ertiu est mēozande p̄secutiōis. **P**rimū est mysterium imitande p̄paratōis que videlz fuerint p̄tēparatōia siue antecessoria ad glōriōsam transfigurationē. **Hec** enim nobis ostendūt que sint nobis necessaria ad hoc q̄ transfigurari possimus finaliter p̄ celestem gloriām. **Hec** autem p̄paratōia dispositō tangit triplex in textū euangelico